

[Lis Noer Holmberg]

I små og mellemstore virksomheder har man opgivet at tage kvinder ind i mandefag, og årsagen er simpelt hen, at der skal installeres specielle toiletter, baderum osv. Jamen er det ikke paradoksalt i vore ligestillingstider og med al den ligestillingssnak, al den stund vi kan færdes side om side på stranden og andre steder mere eller mindre påklædte eller afklædte? Jeg føler ærligt talt, at det her Ting efterhånden har vedtaget så mange love og regler og restriktioner, at det begynder at bide sig selv i halen. Bl.a. står vi så nu i dag og diskuterer det igen, og det kommer vi til at gøre igen og igen.

Kvinderne er kommet ud på arbejdsmarkedet for at blive, siger fru Lilli Gyldenkilde. Om alle kvinder er indstillet på det, vil jeg sætte et spørgsmålstegn ved. Det er i hvert fald et problem, at mange kvinder er gået ud for at gå hjem med en understøttelse og faktisk befinder sig godt ved det. Det lyder ikke godt, det ved jeg, og det er ikke populært at sige det. Ikke desto mindre er det altså sandt, og det er vigtigt for mig, at vi også tør sige den slags ting og får det med ind i den debat, vi har.

Jeg blev helt forpustet af at høre SF's ønskeseddel på arbejdsmarkedsområdet med hensyn til nedsat arbejdstid og en række andre ting. Ønsker og drømme har vi selvfølgelig lov til at have, men vi slipper altså ikke uden om, hvad der er realistisk.

Jeg vil godt slutte med at sige, at vi da ikke har noget imod, at der i dag sendes et signal til arbejdsmarkedets parter – der bliver såmænd nok skrevet et eller andet om det her i aviserne – om, at vi faktisk mener, at hvis der er problemer, ser vi da gerne, at de tager dem med ind i de overenskomstforhandlinger, der kommer.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må sige, at jeg fandt fru Lis Noer Holmbergs tale noget ejendommelig. Jeg kunne forstå her til sidst, at det var i orden fra fru Lis Noer Holmbergs side, at man godt måtte appellere til arbejdsmarkedets parter om at arbejde for ligeløn, og det skal jeg da ikke udtrykke utak for.

Men jeg må på det bestemteste sige – fru Lis Noer Holmberg er jo ikke hvem som helst, hun er formand for Arbejdsmarkedsudvalget herinde – at hvis det er fru Lis Noer Holmbergs opfattelse, at kvinderne er gået hjem for at gå over på dagpenge i stedet for at have fast tilknytning

til arbejdsmarkedet, så bør fru Lis Noer Holmberg foranstalte en undersøgelse af rigtigheden heraf. Det mener jeg simpelt hen ikke man kan tillade sig at stå og sige fra Folketingets talerstol, uden at man kan dokumentere, at det rent faktisk er sådan.

Derfor vil jeg bede fru Lis Noer Holmberg om at komme herop og sige, om hun overhovedet kan dokumentere den påstand, at det skulle være kvinderne, der gerne vil hjem og gå på dagpenge. Det vil være uanstændigt, hvis ikke vi får det her afklaret. Og hvis det stadig væk er fru Lis Noer Holmbergs mening, når hun kommer herop igen, så mener jeg, hun må foranstalte en undersøgelse af det, for jeg mener bestemt ikke, det er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg tager blot ordet for at sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg godt kan forstå forargelsen over, at der er mennesker, der misbruger vores dagpengesystem, men fru Lilli Gyldenkilde må ikke have så store skyklapper på, at hun ikke ved, at det sker.

Jeg skal ikke stå og forsvare, hvad der er blevet sagt fra CD's side, men jeg tror, at vi alle sammen, hvis vi lægger hånden på hjertet, udmærket ved, at der er kvinder, der misbruger dette system, lige så vel som der er mænd, der gør det. Men jeg er såmænd ikke utilbøjelig til at tro, at der er flest kvinder.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg kan bestemt ikke sætte tal på, hvor mange kvinder der går hjemme, og som egentlig er godt tilfreds med det. De har små børn, og de synes egentlig, at de har rigeligt at se til. Man behøver bare at høre udsendelsen om onsdagen med Jørn Hjorting, »De ringer – vi spiller«. Gang på gang hører man: »Ja, hvad laver du så i det daglige?« »Jeg er arbejdsløs.« »Nå, jamen det er jo kedeligt.« »Nej, det er ikke så kedeligt, for jeg har jo alligevel meget at se til. Jeg har børn.«

Fru Lilli Gyldenkilde skal da ikke bilde mig ind, at hun aldrig nogen sinde har hørt, at der er nogle, der gør det. Jeg siger ikke, at det er alle kvinder, der gør det. Jeg siger bare, at når vi diskuterer, hvorfor så mange kvinder er ledige, så